

Hans Christian Davidsen

Nolde, manden der trådte ved siden af

255 sider

Politikens Forlag

Altid spændende at læse om kontroversielle kunstnere. I dette tilfælde Emil Nolde der havde sin egen ganske mening om nazismen. Hvorvidt det, og specielt hvor meget, det har afspejlet sig i hans kunst, har der altid været stor diskussion om. Uomtvisteligt er det dog, at såvel Emil som hans kone, Ada, var beundrere af Adolf Hitler. Noget der bliver grundigt cementeret efter, at bogens forfatter har fået adgang til arkiverne på Nolde-museet.

Gennem årene har adskillige teorier og også højt estimerede akademikere forsøgt at bortforklare eller efter temperament forsøgt at forklare Noldes holdninger til nazisme og antisemitisme. ELLER hvordan kunsten sagtens kunne forbindes med nazismen og implementeres i den uden, at kunstneren absolut var nazist.

Nolde regnes for en ypperlig ekspressionist. Han opnåede både anerkendelse og blev blåstemplet og også blacklistet som kunstner, idet nazistpartiet beskyldte hans kunst for at være for flad og intetsigende.

Det kan man jo selv dømme om ved at betragte hans værker.

Bogens mission ser mestendels ud til at ville gøre op med alle de myter og løgner, der siden krigens tid har klæbet til forfatteren. Og efter en ny leder af museet har bogens forfatter således fået fat i nogle af de breve og arkivalier, som ægteparret Nolde ikke nåede at destruere før kunstnerens død. Eller måske slet ikke var klar over fandtes.

Og på den måde kaster udgivelsen et nyt og for kunsthistorikere meget spændende lys over en kunstner, der i sandhed kunne male.

Bogen indeholder en del gengivelser af Noldes værker.